

ที่มาและความหมายแห่งของตัวเลขจีน

The Origin and the Connotation of Chinese Numbers

อารีย์ รุ่นพระแสง*

Aree Roonprasang

บทคัดย่อ

ตัวเลขจีนเป็นกลุ่มคำพิเศษที่มีความสำคัญต่อการสื่อสาร และใช้บ่อย ในชีวิตประจำวัน บทความนี้นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับที่มา และความหมายแห่ง ของตัวเลขจีน ซึ่งได้แก่เลข “零” líng ศูนย์ “—” yī หนึ่ง “二” èr สอง “三” shāng สาม “四” sì สี่ “五” wǔ ห้า “六” liù หก “七” qī เจ็ด “八” bā แปด “九” jiǔ เก้า “十” shí สิบ “百” bǎi ร้อย “千” qiān พัน และ “万” wàn หมื่น ผลการศึกษาพบว่า ที่มาของตัวเลขจีนนั้น จำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ มาจากการสร้างตัวอักษรเพื่อสื่อถึงตัวเลขโดยตรง และมาจากการวิวัฒนาการ ทางด้านความหมายของตัวอักษรจีนตัวอื่น ตัวเลขจีนนอกจากจะสื่อความหมาย พื้นฐานเพื่อบอกจำนวนแล้ว ยังสื่อความหมายแห่งเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน และ ความหมายแห่งทางด้านภาษาอีกด้วย

คำสำคัญ : ตัวเลขจีน ที่มา ความหมายแห่ง

* อาจารย์ ดร. สาขาวิชาภาษาจีน ภาควิชาภาษาปัจจุบันตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

Chinese numbers are a particular set of words playing a crucial role in communication and being frequently used in everyday life. This paper presents information about the origin and the inherent meanings of Chinese numbers : zero “ling”, one “yi”, two “er”, three “san”, four “si”, five “wu”, six “liu”, seven “qi”, eight “ba”, nine “jiu”, ten “shi”, one hundred “bai”, one thousand “qian” and ten thousand “wan”. The origin of Chinese numbers can be classified into two types. First, the number characters were invented to convey numerical information. Second, the number characters were developed from the meanings of other Chinese words. Chinese numbers thus not only convey basic or original numerical information but also cultural and linguistic connotations.

Keywords : Chinese number, Origin, Connotation

ຕົວເລີຂຈືນ ມາຍເຖິງ ອັກຊາຮົຈິນທີ່ໃຊ້ດຳນໍາຮັບເຂົ້າມແນກພັນດຳນວນໃນພາສາຈືນ ພາສາຈືນມີອັກຊາທີ່ໃຊ້ແນກຄ່າເລີຂໂດດັ່ງແຕ່ຄູນຢຶ່ງເກົ່າ ທີ່ມີຢູ່ປັດວັດອັກຊາດັ່ງນີ້ “零” ling ສູນຍົງ “一” yi ແລ້ວ “二” èr ສອງ “三” sān ສາມ “四” si ສີ “五” wǔ ຫ້າ “六” liù ຫກ “七” qī ເຈັດ “八” bā ແປດ “九” jiǔ ເກົ່າ ແລະມີອັກຊາທີ່ໃຊ້ແນກຕົວເລີຂຮະບບດຳແໜ່ງທີ່ສີບຈາກດຳແໜ່ງສີບຄື່ງດຳແໜ່ງໜີ່ນ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ “+” shí ສີບ “百” bǎi ຮ້ອຍ “千” qiān ພັນ ແລະ “万” wàn ມີ່ນ ໃນຮະບບດຳພາສາຈືນຕົວເລີຂ 数字 shùzì ຈັດອຸ່ນໃນຈຳພວກຄຳບອກຈຳນວນນັບ 数词 shùcí ຄຳບອກຈຳນວນນັບຂອງພາສາຈືນແບ່ງເປັນ ແກ້ໄຂ ປະເທດ ອື່ອຈຳນວນສູ່ນ ຂີ່ສີບ jǐshù ແລະຈຳນວນອຸ່ນກຽມ 序数 xùshù ຈຳນວນສູ່ນປະກອບດ້ວຍ

๗๙ อาเรียร์ รุ่นพระแสง

จำนวนเต็ม 整数 zhěngshù จำนวนเศษส่วน 分数 fēnshù จำนวนทศนิยม 小数 xiǎoshù และจำนวนทวีคูณ 倍数 bèishù ๒ ประเภท ตัวเลข “零” líng ศูนย์ ถึง “九” jiǔ เก้า และตัวเลขระบบตัวหนึ่งทวีสิบ จาก “十” shí สิบ ถึง “万” wàn หมื่น อีกเป็นจำนวนเต็มทั้งสิ้น

ที่มาของตัวเลขจีน

ตัวเลขจีนเป็นตัวอักษรสำคัญชนิดหนึ่งในภาษาจีน ชาวจีนรู้จักตัวเลขมาแต่โบราณ ในบรรดาตัวอักษรจีนทั้งหมด ตัวอักษรจีนที่เกี่ยวกับตัวเลขเป็นตัวอักษรกลุ่มแรก ที่กำเนิดขึ้น จึงถือได้ว่าตัวเลขจีนนั้นได้กำเนิดขึ้นมาตั้งแต่ยุคโบราณ จากการค้นพบแหล่งอารยธรรมอย่างเส้า (仰韶文化 yángsháo wénhuà) ที่หมู่บ้านหย่างเส้า อำเภอชินฉือเชียง มนต์คลื่อนหណานของจีน ซึ่งเป็นแหล่งอารยธรรมยุคหนึ่ง (ราว ๕,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ ปี ก่อนคริสต์ศักราช) ในลุ่มแม่น้ำเหลือง จากวัตถุโบราณต่างๆ ที่ขุดพบนั้น พบว่ามีตัวเลขที่เป็นตัวอักษรแกะสลักมากมาย และจากหลักฐานตัวอักษรเจี้ยงเหวิน (甲骨文 jiǎgǔwén)* ก็พบว่ามีตัวเลขครบถ้วนตั้งแต่ “一” yī หนึ่ง ถึง “九” jiǔ เก้า และยังมีตัวเลขระบบตัวหนึ่งทวีสิบ “十” shí สิบ “百” bǎi ร้อย “千” qiān พัน และ “万” wàn หมื่น อีกด้วย (常敬宇 1995 : 153)

การกำเนิดหรือที่มาของตัวเลขจีนแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. เกิดจากการสร้างตัวอักษรเพื่อสื่อถึงตัวเลขโดยตรง

ตัวเลขที่เกิดจากการสร้างตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายถึงตัวเลขโดยตรง หมายถึง ตั้งแต่เริ่มแรกของการสร้างตัวอักษรเหล่านี้ ได้สร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นตัวเลขโดยเฉพาะ หรือใช้เพื่อสื่อความหมายเพื่อบอกจำนวนเท่านั้น ตัวเลขในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นตัวเลขที่เกิด

* 甲骨文 jiǎgǔwén ตัวหนังสืออุคโบราณที่แกะสลักบนกระดองเด่า หรือกระดูกสัตว์ เนื้อหาส่วนใหญ่บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการเสียหายของชาวบ้าน 殷人 yīnrén ในสมัยราชวงศ์ชาง (ก่อน ค.ศ. ๑๓๐๐-๑๐๔๖) (中国社会科学院语言研究所词典编辑室 编 2006 : 656)

จากการสร้างตัวอักษรแบบบิชิจิอ้อจือจือ (指事字 zhīshízì)* ได้แก่ เลข “一” yī หนึ่ง “二” èr สอง “三” sān สาม “四” sì สี่ และ “十” shí สิบ

ตัวเลข “一” yī หนึ่ง “二” èr สอง “三” sān สาม และ “四” sì สี่ มีที่มาเหมือนกันคือ เกิดจากการสร้างเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์เพื่อแทนจำนวน คนเล่นในยุคโบราณให้วิธีการนับจำนวน หรือสื่อความหมายถึงจำนวนโดยการใช้แผ่นไม้ไผ่ หรือเชือก หรือการขีดเส้น เป็นต้น โดยใช้แผ่นไม้ไผ่นึ่งแผ่น หรือเชือกนึ่งเส้น หรือขีดเส้นหนึ่งเส้น — เป็นสัญลักษณ์แสดงจำนวน “หนึ่ง” ใช้แผ่นไม้ไผ่สองแผ่น หรือเชือกสองเส้น หรือขีดเส้นสองเส้นที่มีความยาวเท่ากันซ้อนเรียงเป็นแนวเดียวกัน — เพื่อสื่อความหมายถึง “สอง” ใช้แผ่นไม้ไผ่สามแผ่น หรือเชือกสามเส้น หรือขีดเส้นสามเส้น ☰ สื่อความหมายถึงจำนวน “สาม” และสี่แผ่นหรือสี่เส้น ☲ แสดงจำนวนถึง “สี่” จากแผ่นไม้ไผ่ หรือเชือก หรือเส้นขีดเขียนดังกล่าว พัฒนาภาย来自เป็นตัวเลข ดังที่ใช้อยู่ในยุคปัจจุบัน (谷衍奎 2003 : 1, 3, 15, 122) ลักษณะรูปร่างของตัวอักษร “一” yī หนึ่ง “二” èr สอง “三” sān สาม ดังแต่ตัวอักษรเจี้ยญเหวินสมัยราชวงศ์ชางจนถึงยุคปัจจุบันแทบไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ รูปร่างตัวอักษรเจี้ยญเหวินนั้น เป็นขีดของสี่ดิ่งชี้ลงชี้บน ก แต่ลักษณะรูปร่างของตัวอักษร “四” sì สี่ จากเดิมรูปตัวอักษรเจี้ยญเหวินนั้น เป็นขีดของสี่ดิ่งชี้ลงชี้บน ☰ มาถึงตัวอักษรจิninเหวิน (金文 jīnwén) ซึ่งเป็นตัวอักษรที่จารึกบนเครื่องทองแดงในสมัยราชวงศ์ชิง ใจ ฉิน และชั่น (殷 Yin 周 Zhōu 秦 Qin 汉 Hán) ได้เขียนเลข “四” sì สี่ มีลักษณะเหมือนรูปจมูก ส่องรูที่กำลังพ่นลมหายใจ 𠮟 ต่อมาในยุคหลัง ตัวอักษรชี้อยู่ซู (楷书 kǎishū) ซึ่งเป็นตัวอักษรบรรจงที่ใช้ในยุคปัจจุบันที่พัฒนามาจากตัวอักษรลี่ซู (隶书 lìshū) ในสมัยราชวงศ์ชันเขียนลดขีดลงมาเหลือเพียงแค่ 四 ดังที่ใช้ในยุคปัจจุบัน (李乐毅 2003 : 321)

ส่วนเลข “十” shí สิบ นั้น ลักษณะตัวอักษรเจี้ยญเหวินรูปร่างเหมือนกันกับ 一 ใช้กิ่งไม้หนึ่งกิ่งแทนจำนวนสิบ ตัวอักษรจิninเหวินตรงกลางเพิ่มจุดลงไปหนึ่งจุด ♫ เมื่อการมัดปมเชือกเพื่อนับจำนวน โดยใช้ปมเชือกหนึ่งปมแทนความหมาย “สิบ” ต่อมาตัวอักษรจัวนซู (篆书 zhuànshù) ซึ่งเป็นตัวอักษรในสมัยราชวงศ์ชิง ได้เปลี่ยนแปลงรูป

* 指事 zhīshí หมายถึง ตัวอักษรที่ประกอบด้วยเครื่องหมายอันเป็นสัญลักษณ์ที่มีความหมายในการอธิบายในตัวของมันเอง ดังเช่น “上 shàng บน” นั้นในราชนະเขียนเป็น 二 และคำว่า “下 xià ล่าง” นั้นในราชนະเขียนเป็น 一 (中国社会科学院语言研究所词典编辑室 编 2006 : 1754)

ตัวอักษรจากเดิมจุดตรงกลางที่เหมือนปมเชือก กลายเป็นเส้นขีดในแนวขวางหนึ่งเส้น แทน จึงกลายเป็น **+** ต่อมาเพื่อให้โครงสร้างตัวอักษรดูสวยงามยิ่งขึ้นตัวอักษรข่ายซึ่งเขียนเป็น “+” ดังที่ใช้ในยุคปัจจุบัน (谷衍奎 2003 : 4)

นอกจากนี้ ตัวเลข “百” bǎi ร้อย และ “千” qiān พัน ซึ่งเป็นตัวเลขที่เกิดจาก การสร้างตัวอักษรแบบวิธีหุ้ยอี้จื้อ (会意字 huìyìzì)* ก็เป็นตัวเลขที่สร้างขึ้นมาเพื่อสื่อ ความหมายถึงตัวเลขโดยตรง เช่น “百” bǎi ร้อย ตั้งแต่ตัวอักษรเจี้ยงเหวิน **百** ก็ใช้ เป็นตัวเลขแล้ว เนื่องจากเตียงอ่านใกล้เคียงกับ “白” bái ขาว จึงสร้างตัวอักษรจากตัว “白” bái ขาว โดยเพิ่มขีดขวางด้านบนไปหนึ่งขีด กลายเป็น “百” bǎi ร้อย (李乐毅 2007 : 5) ส่วน “千” qiān พัน ลักษณะตัวอักษรเจี้ยงเหวิน **千** นั้น ประกอบด้วยตัว “十” shí สิบ และตัว “人” rén คน จากความหมายว่าคน ๑ คน อายุยืนยาวยาว ๑๐๐ ปี และถ้าอายุของ คน ๑๐ คนรวมกันก็จะเท่ากับ ๑,๐๐๐ ปี ดังนั้นความหมายเดิมของ “千” qiān จึง หมายถึง “พัน” (谷衍奎 2003 : 26)

๒. เกิดจากการวิวัฒนาการทางด้านความหมายของตัวอักษรจีนตัวอื่น

ตัวเลขที่เกิดจากการวิวัฒนาการทางด้านความหมายของตัวอักษรจีนตัวอื่น หมายถึงเริ่มแรกของการสร้างตัวอักษรนั้น ไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นตัวเลข หรือใช้สื่อ ความหมายเพื่อบอกจำนวน แต่ใช้สื่อความหมายอื่นๆ มา ก่อน แต่เนื่องจากการวิวัฒนา การทางด้านความหมายของตัวอักษร ทำให้ตัวอักษรดังกล่าวถูกลายมาใช้สื่อความหมาย เพื่อบอกจำนวน ตัวเลขที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้มีทั้งสิ้น ๗ ตัว ได้แก่ตัวเลข “零” líng ศูนย์ “五” wǔ ห้า “六” liù 六 “七” qī เจ็ด “八” bā แปด “九” jiǔ เก้า และ “万” wàn หมื่น “零” líng มีวิวัฒนาการทางด้านความหมายที่ซับซ้อนมากกว่าจะมากใช้สื่อ

* 会意 huìyì คือหนึ่งในจำนวน ๖ ชนิดของหลักในการประกอบตัวอักษรจีน 会意 huìyì จะมีความหมาย ว่าตัวหนังสือตัวหนึ่งๆ นั้น ความหมายทั้งหมดของตัวหนังสือจะประกอบจากความหมายส่วนหนึ่ง ของตัวหนังสือหนึ่งๆ ดังเช่นตัวอักษร “信 xìn” ซึ่งมีความหมายว่า “เชื่อ เซื่อถือ” ตัว “信 xìn” นี้ มาจากความหมายรวมของตัวคน “人” rén และตัวคำพูด “言” yán (人言为信 rén yán wéi xìn) ซึ่ง มีความหมายว่า “คำพูดของคนนั้นเชื่อถือได้” (中国社会科学院语言研究所词典编辑室编 2006 : 611)

ความหมายถึง “ศูนย์” 零 líng เป็นตัวอักษรประเภทสิงหนึ่ง* (形声字 xíngshēngzi) ซึ่งประกอบด้วย 雨 yǔ ฝน เป็นส่วนประกอบด้วยหนังสือที่เป็นรูปแสดงความหมาย และ 令 ling สั่ง ออกคำสั่ง เป็นส่วนประกอบด้วยหนังสือที่แทนเสียง ลักษณะตัวอักษร เจียกเหวิน 零 เมื่อมองรูปผนกดจากห้องฟ้า ด้านล่างคือหยดน้ำฝน ตามพจนานุกรม ชัวเหวินเจี้ยจือ《说文解字·雨部》Shuo Wen Jie Zi Yu Bu ได้อธิบายความหมายให้ว่า “零，徐雨地。” “Líng, xú yǔ dì.” ซึ่งหมายถึง “ละของฝนไปอยู่กลางสูญพื้นดิน” ดังนั้น ความหมายเดิมหรือความหมายพื้นฐานของ “零” líng จึงไม่ได้ใช้สื่อหมายถึง “ศูนย์” แต่ใช้เป็นคำกริยาที่มีความหมายเกี่ยวกับ “ฝนตก ฝนตก前列腺” หรือ “ละของฝน” เช่น 零雨其濛 líng yǔ qí méng หมายถึง “ฝนตก前列腺” จากความหมาย “ฝนตก ฝนตก前列腺” แสดงความหมายไปเป็นคำกริยาหมายถึง “ตก ร่วง” ใช้บรรยายใบไม้หรือดอกไม้ร่วงลง เพราะเห็น มีคำว่า 零落 língluò ร่วงลง โรยร่วง โรยรา 飘零 piāolíng ร่วงปลิวอ่อน เป็นต้น และจากความหมาย “ละของฝน” แสดงความหมายไปเป็นคำคุณศัพท์ หมายถึง “เศษ เศษเล็กเศษน้อย กระฉัดกระจาด” เช่น มีคำว่า 零钱 língqián เงินปลีกย่อย 零散 língsǎn กระฉัดกระจาด เรียรัด 零售 líng shòu ขายปลีก ขายย่อย 零活儿 línghuór งานปลีกย่อย 零星 língxīng เศษ จำนวนน้อย ห่างๆ กัน หรือมหัศจรรย์ สุภาพผิด เช่น 零光片羽 líng guāng piàn yǔ เศษของมีค่า 零七八碎 líng qī bā suì กระฉัดกระจาดและเรียรัด ระเกะระกะ ยุ่งเหยิง ของที่สับสนบปนเปกัน ของที่ระเกะระกะ เป็นต้น จากความหมาย “เศษ เศษเล็กเศษน้อย กระฉัดกระจาด” ได้แสดงความหมายสื่อดึงด้วย “ศูนย์” เช่น มีคำว่า 零族 língzú กลุ่มศูนย์ (zero group)

* 形声 xíngshēng คือวิธีการประกอบตัวอักษรชนิดหนึ่งในจำนวน ๒ ชนิด ในการประกอบตัวอักษร Jin 形声 xíngshēng จะมีความหมายว่าตัวหนังสือตัวหนึ่งๆ นั้น ประกอบด้วย “形 xíng” ซึ่งแปลว่า “รูปร่าง” และ “声 shēng” ซึ่งแปลว่า “เสียง” รวม ๒ ส่วน ส่วนประกอบด้วยหนังสือที่เป็นรูปนั้นจะ มีความหมายเกี่ยวกับความหมายของตัวหนังสือทั้งตัว ส่วนประกอบที่เป็นเสียงนั้น จะมีความหมาย เกี่ยวกับส่วนของการออกเสียงของตัวหนังสือตัวนั้นทั้งหมด ดังเช่นส่วนประกอบรูปร่าง “氵” (水 shuǐ น้ำ) กับส่วนประกอบที่แทนเสียง “工 gōng, ㄺ kē” จะแยกประกอบเป็น “江 jiāng แม่น้ำ 河 hé แม่น้ำ ลำคลอง” ตัวหนังสือประเภท 形声字 xíngshēngzi มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนตัวหนังสือจีนทั้งหมด (中国社会科学院语言研究所词典编辑室编 2006 : 1525)

๒๙ อาร์ย์ รุ่นพระแสง

一米零五 yì mǐ líng wǔ หนึ่งเมตรห้าเซนติเมตร (曹先擢, 苏培成 2000 : 333)

“五” wǔ ห้า “六” liù หก และ “万” wàn หมื่น เป็นตัวอักษรภาพ (象形字 xiàngxíngzì)* “五” wǔ ห้า ตัวอักษรเจี่ยญเหวิน 𠂇 ชูปั่งตัวอักษรเหมือนลิงของสองข่าย่างตัดสลับกัน ด้านบนและด้านล่างเพิ่มขีดตัดแนวขวาหางหนึ่งขีด ความหมายเดิมของ “五” wǔ จึงหมายถึง “แนวขวาangและแนวตรงตัดสลับกันไปมา” ชั้นเหวินเจี้ยจื้อ 《说文解字 • 五部》 Shuo Wen Jie Zi Wu Bu “ได้อธิบายไว้ว่า “五, 阴阳在天地之间交午。” “Wǔ, yīn yáng zài tiān dì zhī jiān jiāo wǔ yě.” มีความหมายว่า “ห้า เป็นจุดหยิน หยางที่พักกับบินตัดกัน” ต่อมายึมมาใช้สื่อความหมายถึงเลขห้า ส่วน wǔ ที่หมายถึง “แนวขวาangและแนวตรงตัดสลับกันไปมา” ได้เขียนเป็น 午 wǔ แทน (谷衍奎 2003 : 48)

“六” liù หก ตัวอักษรเจี่ยญเหวิน 𠂇 ชูปั่งเหมือนลักษณะตัวบ้านที่สร้างขึ้นแบบง่ายๆ หรือคล้ายกระท่อม ด้านบนเป็นหลังคาที่มุงด้วยหญ้าหรือจากของคนจีน ในยุคโบราณ ดังนั้นความหมายเดิมจึงหมายถึง 庐 lú กระท่อม และเนื่องจาก 庐 lú กับ 六 liù ออกเสียงใกล้เคียงกัน คนในยุคโบราณจึงยึมมาใช้สื่อความหมายถึง “หก” ยุคหลังตัวอักษรขยายซูเขียนเป็น “六” ดังที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน และแยกความหมายของ 庐 lú กับ “六” liù ออกจากกันอย่างชัดเจน 庐 lú หมายถึง “กระท่อม” ส่วน “六” liù หมายถึง “หก” (曹先擢, 苏培成 1999 : 336, 谷衍奎 2003 : 15)

“万” wàn หมื่น ชูปั่งตัวอักษรเจี่ยญเหวินเหมือนแมลงป่อง 𧈧 ความหมายเดิมจึงหมายถึง “แมลงป่อง” ต่อมายึมมาใช้เป็นตัวเลขหมายถึง “หมื่น” ยุคหลังตัวอักษรขยายซูเขียนเป็น 萬 wàn จนกระทั่งถึงสมัยราชวงศ์ชันได้เขียนย่อเป็น 万 wàn ส่วนความหมายเดิม “แมลงป่อง” เขียนเป็น 蟂 chài โดยเขียนใส่ตัว 虫 chóng ลงไปเพื่อสื่อความหมาย “แมลง” และเพื่อให้แตกต่างจากตัว 萬 wàn ปัจจุบันเขียนย่อเป็น 虱 chài (李乐毅 2006 : 338)

ส่วนเลข “七” qī เจ็ด “八” bā แปด และ “九” jiǔ เก้า เป็นตัวเลขที่เกิดจาก

* 象形 xiàngxíng คือหนึ่งในจำนวน ๖ ชนิดของหลักในการประกอบตัวอักษรจีน ซึ่งการเขียนแบบนี้ เป็นการเขียนตัวอักษรตามลักษณะ หรือตามรูปของลักษณะของจริง หรือที่เรียกว่าตัวอักษรภาพ เช่น “日” ดวงอาทิตย์ ในสมัยโบราณเขียนเป็น “○” (中国社会科学院语言研究所词典编辑室编 2006 : 1491)

การสร้างตัวอักษรแบบวิธีจือชื่อจือ (指事字 zhishizi) “七” qī เจ็ด นั้น มาจากตัวอักษรเดิม “𠂇” qie ตัวอักษรเจี้ยงกู่เหวินและจินเหวินรูปร่างเหมือนเครื่องหมายบวก หรือเลขสิบ ของจีน + หมายถึงรอยตัดขาดหรือรอยหักขาดของมีด ต่อมายึมใช้สื่อความหมาย ถึงเลขเจ็ด เพื่อให้เขียนแตกต่างจากเลขสิบตัวอักษรเสียward จันจึงเอาเส้นในแนวตั้งของ + ลายเส้นเป็น 𠂇 ต่อมาในยุคหลังตัวอักษรข่ายซูเขียนเป็น “七” ดังที่ใช้ในยุคปัจจุบัน ส่วนตัวอักษรที่สื่อความหมายถึง “ตัด หัก” จากเดิมรูปร่างเหมือน รอยตัดของมีด + ได้เขียนเพิ่ม 刀 dāo มีด ลงไปเพื่อเป็นสัญลักษณ์สื่อความหมาย จึงกลายเป็น 𠂇 qie หมายถึง “ตัด หัก” ดังที่ใช้ในยุคปัจจุบัน (曹先擢, 苏培成 1999 : 417)

“八” bā แปด ตัวอักษรเจี้ยงกู่เหวิน) (เป็นเส้นเดิมของสองเส้นหันหลังหันกัน ความหมายพื้นฐานหมายถึง เอาสิ่งของแยกออกจากกัน หักเหวินเจี้ยจือ 《说文解字·八部》 Shuo Wen Jie Zi Ba Bu ได้อธิบายไว้ว่า “八，別也。象分別相背之形。” “Bā, bié yě. Xiàng fēn bié xiāng bì zhī xíng.” มีความหมายว่า “แปด คือแยกออกจากกัน รูปร่างตัวอักษรเหมือนสิ่งของหรือวัตถุที่แยกออกจากกัน และหันด้านหลังให้แก่กัน” ดังนั้นความหมายพื้นฐานของ 八 bā จึงหมายถึง “แยกออก แหกออก ทำให้แยกจากกัน” ต่อมายึมใช้สื่อความหมายถึงเลขแปด ส่วน bā ที่หมายถึง “แยกออก แหกออก ทำให้แยกจากกัน” ได้เขียนโดยใช้ตัวประกอบอักษร 八 bā แปด กับ 扌 (手 shǒu มือ) ประกอบเข้าด้วยกัน กลายเป็น 扌 bā จึงทำให้ตัว “八” bā แปด กับ “扒” bā แยกออก แหกออก แยกรูปและความหมายออกจากกันอย่างชัดเจน (谷衍奎 2003 : 8)

ส่วน “九” jiǔ เก้า รูปร่างตัวอักษรเจี้ยงกู่เหวิน 九 เมื่อนowiyaw ส่วนหนาและ ส่วนกันของสัตว์ เดิมหมายถึง “尻 kāo กัน” ยุคหลังตัวอักษรข่ายซูเขียนเป็น “九” จากความหมายพื้นฐาน “尻” kāo กัน ยึมมาใช้สื่อความหมายถึงเลข “九” jiǔ เก้า (谷衍奎 2003 : 9)

ความหมายแห่งทางด้านวัฒนธรรมของตัวเลขจีน

ตัวเลขจีนนอกจากเป็นตัวอักษรที่แสดงถึงจำนวนแล้ว ยังແປไปด้วยลักษณะ

วัฒนธรรมของชนชาติจีนในด้านต่างๆ เช่น หลักปรัชญา ศาสนา ความคิด จินตนาการ เป็นต้น ความหมายแห่งทางด้านวัฒนธรรมของตัวเลขจีน พบเห็นได้ทั่วไปในสำนวนจีน ที่มีตัวเลขเป็นหน่วยคำประกอบโครงสร้าง ดังที่ Liu Xiaoxue (刘晓雪 2005) ได้กล่าวไว้ว่า ตัวเลขจีนมีความหมายແงเกี้ยวกับวัฒนธรรม และความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ของชาวจีน เห็นได้ชัดจากการใช้ตัวเลขเพื่อสื่อความหมายเชิงเปรียบเทียบ โดยเฉพาะสำนวน สุภาษิตจีนที่มีตัวเลขเป็นหน่วยคำประกอบโครงสร้าง เช่น เลขหนึ่ง “一” yī มักใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งจุดเริ่มต้นหรือจุดกำเนิดของสรรพสิ่งต่างๆ และมีความหมายແงถึงการบุกเบิก การเริ่มต้น ความสมบูรณ์แบบ ความเป็นเอกภาพ เป็นต้น เช่น มีคำว่า 一元复始 yì yuán fù shǐ จุดเริ่มต้นของสรรพสิ่งต่างๆ 一心一意 yì xīn yí yì จิตใจมุ่งมั่น 一如既往 yì rú jì wǎng เมื่อก่อนดังดีต่อกันประการ เป็นต้น

Qi Hong (漆红 2003) ได้กล่าวว่าตัวเลขที่ใช้ในสำนวนจีนนั้น ต่างก็ແงไปด้วยวัฒนธรรมของชาวจีน เช่นว่า บางสำนวนใช้ตัวเลขเพื่อเปรียบเทียบถึงลักษณะความประพฤติ หรือหลักคุณธรรมในการดำเนินชีวิตบางประการของผู้คน เช่น 六尘不染 liù chén bù rǎn อุปมาหมายถึงปราศจากกิเลสทั้งปวง “六尘” liù chén หมายถึง อยาตนะภายนอก ๖ หรืออรณ์ ๖ ภาษาจีนเรียกว่า “ฝุ่น ๖” ซึ่งได้แก่ 色 sè รูป 味 wèi รส 香 xiāng กลิ่น 声 shēng เสียง 触 chù สัมผัส 法 fǎ ธรรมารณ์ 三从四德 sān cóng sì dé หลักเชื้อฟัง ๓ ประการ และหลักคุณธรรม ๔ ประการ ของสตรีในสมัยศักดินา นั่นก็คือ มาตรฐานคุณธรรมที่ผู้ gammัดสตรีให้อยู่ในกรอบประเพณีศักดินา หลักเชื้อฟัง ๓ ประการ ได้แก่ “未嫁从父, 既嫁从夫, 夫死从子” wèi jià cóng fù, jì jià cóng fū, fū sǐ cóng zǐ ซึ่งหมายความว่า “ยังไม่มีเหย้ามีเรือนก็ต้องเชื่อฟังบิดา เมื่อมีเหย้ามีเรือนไปแล้วก็จะต้องเชื่อฟังสามี เมื่อสามีถึงแก่กรรมแล้วจะต้องเชื่อฟังลูก” ส่วนคุณธรรม ๔ ประการ ได้แก่ 妇德 fù dé ศีลธรรม 妇言 fù yán ท่วงทำนองการสนทนารือการพูด 妇容 fù róng กิริยามารยาท และ 妇功 fù gōng ศิลปะในการฝีมือ

จากคำอธิบายความหมายของตัวเลขจีนในพจนานุกรมชั้วเวินเจี้ยจื้อ ก็ได้ชี้ให้เห็นว่าตัวเลขจีนมั้น มีความหมายແงเกี้ยวกับความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดของชาวจีน เช่น ได้อธิบายความหมายของตัวเลข “一” yī หนึ่ง “二” èr สอง “三” sān สาม และ “五” wǔ ห้า ไว้ดังนี้

“一， 惟初太始， 道立于一。造分天地， 化成万物。” “Yī， wéi chū tài

วารสารอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๔ (๒๕๕๕) ฉบับที่ ๑ ๔๔

shǐ, dào lì yú yī. Zào fēn tiān dì, huà chéng wàn wù.” “一” yī หนึ่ง หมายถึงจุดกำเนิด จุดเริ่มต้น จุดการเปลี่ยนแปลง และจุดแห่งการเคลื่อนไหวของจักร วาล “一” yī นั้น ได้แยกสร้างเป็นผืนฟ้าและแผ่นดิน แล้วสร้างสรรพสิ่งต่างๆ ตามมา” (谷衍奎 2003 : 1) ดังนั้น คนจีนในยุคโบราณเชื่อว่า “一” yī เป็นจุดเริ่มต้นหรือจุด กำเนิดของสรรพสิ่งทั้งปวงในจักรวาล

“二，地之数也。从偶一。” “Èr, dì zhī shù yě. Cóng ǒu yī.” มี ความหมายว่า “สอง เป็นตัวเลขแห่งดิน เป็นเลขคู่ที่กำเนิดมาจากเลขหนึ่ง” ตามความคิด ของคนจีนในยุคโบราณนั้นเชื่อว่า “天一，地二。” “Tiān yī, dì èr.” “一” yī หนึ่ง เป็นสัญลักษณ์แห่งท้องฟ้า “二” èr สอง เป็นสัญลักษณ์แห่งดิน (谷衍奎 2003 : 3)

“三，天地人之道也。从三数。” “Sān, tiān dì rén zhī dào yě. Cóng sān shù.” มีความหมายว่า “สาม ฟ้า ดิน และคน ต่างกำเนิดมาจากเลขสาม” ตามความคิดของคนจีนในยุคโบราณเชื่อว่าจักรวาล ฟ้า ดิน กำเนิดขึ้นจากโครงสร้าง สามมิติ 三维 sānwéi เกี่ยวกับโครงสร้างสามมิติ 三维 sānwéi มีความคิดต่างๆ กันไป บ้างก็พูดว่าหมายถึง “三才” sān cái ารยะ ๓ อย่าง คือ ฟ้า ดิน และคน บ้างก็ พูดว่าหมายถึง “三辰” sān chén หมายถึง ดวงดาวทั้งสาม ซึ่งประกอบด้วย พระอาทิตย์ พระจันทร์ และดวงดาว ตามคำพูดของเล่าเชื้อได้กล่าวไว้ว่า “一生二，二生三，三生 万物。” “Yì shēng èr, èr shēng sān, sān shēng wàn wù.” “สองนั้น กำเนิดจากหนึ่ง สามนั้น กำเนิดจากสอง สรรพสิ่งทั้งหลายต่างกำเนิดจากสาม” (谷衍奎 2003 : 15, 常敬宇 1995 : 155)

“五，阴阳在天地之间交午也。” “Wǔ, yīn yáng zài tiān dì zhī jiān jiāo wǔ yě.” มีความหมายว่า “ห้า เป็นจุดหยินหยางที่ฟ้ากับดินตัดกัน” (谷衍奎 2003 : 48)

นอกจากนี้ ตามความเชื่อของคนจีนยุคโบราณในเรื่องทฤษฎีหยินหยางและ ทฤษฎีธาตุทั้งห้า (阴阳五行理论 yīnyáng wǔxíng lǐlùn) ได้จัดแบ่งตัวเลขออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มเลขคี่ หนึ่ง สาม ห้า เจ็ด และเก้า ถือเป็นตัวเลขในกลุ่มหยาง 阳 yáng เป็นสัญลักษณ์แห่งท้องฟ้า 天 tiān ความแข็ง 刚 gāng และสามี 夫 fū และกลุ่มเลขคู่ สอง สี่ หก แปด และสิบ ถือเป็นตัวเลขในกลุ่มหยิน 阴 yīn เป็นสัญลักษณ์แห่งดิน 地 dì ความอ่อน 柔 róu และภารยา 妻 qī (常敬宇 1995 : 153)

ชาวจีนเป็นชนชาติที่ให้ความสำคัญกับตัวเลขมาก ตัวเลขเป็นสิ่งที่ผูกพันกับชีวิตประจำวันโดยตรง ชาวจีนเชื่อว่าตัวเลขบางตัวสามารถนำมาซึ่งความเป็นสิริมงคล ความร่ำรวยมั่งคั่ง ในทางกลับกันตัวเลขบางตัวนั้นมาซึ่งภัยพิบัติ ความไม่เป็นสิริมงคล ดังนั้น ตัวเลขบางตัวจึงเป็นที่นิยมชอบของชาวจีน และถือเป็นตัวเลขมงคล ในขณะที่ตัวเลขบางตัวกลับเป็นที่รังเกียจ และถูกมองว่าเป็นตัวเลขที่ไม่เป็นมงคล คนจีนจะนิยมชอบเลขคู่มากกว่าเลขคี่ เนื่องจากตั้งแต่โบราณความคิดของคนจีนในเรื่องห้องฟ้า 天 tiān กับผืนดิน 地 dì คนจีนเชื่อว่า ฟ้าดินที่สวยงามและสมบูรณ์แบบนั้น ต้องเป็นลักษณะ “天圆地方” tiān yuán dì fāng ห้องฟ้าเป็นทรงกลม และผืนดินเป็นสี่เหลี่ยมทรงกลม 地 yuán กับสี่เหลี่ยม 方 fāng เป็นสิ่งคู่กัน สามารถกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว กันได้ และเป็นความสวยงามที่สมบูรณ์แบบ การเรียงลำดับของเลขคู่ สอง สี่ หก แปด สิบ ก็เป็นระเบียบสวยงาม และกลมกลืนดังเช่นสี่เหลี่ยมกับทรงกลม (赵红芬 : 2007) จากความคิดดังกล่าว才 ทำให้คนจีนมองเลขคู่เป็นตัวเลขที่สวยงาม ถือเป็นสัญลักษณ์ ความโชคดีสิริมงคล เช่น การจดพิธีแต่งงานก็ต้องเลือกวันที่หก 六 liù หรือสิบหก 十六 shíliù หรือยี่สิบหก 二十六 èrshíliù เพราะ “六” liù หก แฟกความหมาย 六六大顺 liù liù dà shùn ทุกสิ่งทุกอย่างราบรื่น

คนจีนถือว่าเลขคี่เป็นตัวเลขที่ไม่เป็นสิริมงคล โดยเฉพาะเลขสาม “三” sān กับเลขเจ็ด “七” qī เป็นเลขที่คนจีนไม่นิยมชอบ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากพุทธศาสนา การจัดพิธีศพของชนชาติอื่น จะเกี่ยวข้องกับเลขสาม “三” sān และเลขเจ็ด “七” qī ทั้งสิ้น เช่น มีประเพณี “送三” sòngsān การทำพิธีสวัสดิ์ศพส่งวิญญาณผู้ตายสู่ สรวงสวรรค์หลังจากเสียชีวิตไปแล้วสามวัน ประเพณี “七七” qīqī หรือ “斋七” zhāiqī การทำบุญครบ 7 วัน ให้แก่ผู้ถึงแก่กรรมตลอดจนถึง ๗๙ วัน ซึ่งรวม 7 ครั้ง หรือประเพณี “烧七” shāoqī การเผากระดาษเงินกระดาษทองเพื่อทำพิธีบวงสรวง เช่น ไห้วัครอบ 7 วัน ให้แก่ผู้ถึงแก่กรรมตลอดจนถึง ๕๙ วัน ซึ่งรวม 7 ครั้งด้วยกัน เป็นต้น (刘晓雪 2005)

นอกจากนี้ ในเรื่องเกี่ยวกับคำพ้องเสียงของตัวเลขซึ่งไปพ้องกับคำที่เป็นมงคล และไม่เป็นมงคลในภาษาจีน ก็ทำให้ตัวเลขบางตัวกลายเป็นที่ชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ ของชาวจีน เช่น เลข ๕ “五” wǔ และเลข ๑๐ “十” shí เป็นตัวเลขที่คนจีนชื่นชอบ และใช้เป็นสัญลักษณ์แห่ง “ความอุดมสมบูรณ์ ครบถ้วน” เนื่องจากในยุคโบราณ สมัยที่ยังไม่มีตัวอักษรใช้นั้น คนจีนใช้วิธีการนับนิ้วมือเพื่อสื่อสารบอกจำนวน การนับนิ้ว

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๔ (๒๕๖๕) ฉบับที่ ๑ ๘๗

นับได้เพียงทีละ ๕ และ ๑๐ เพราะ ๒ มีมีเพียง ๑๐ นิ้ว ถ้าบังคับด้วยทั้ง ๕ นิ้ว หรือ ๑๐ นิ้ว ก็อว่าครอบถัวน์ ดังนั้นเลข ๕ และเลข ๑๐ จึงเป็นที่มาของความสมบูรณ์หรือเต็ม เปี่ยม เช่น ใช้กันที่มีความรู้ความสามารถกว่า 学富五能 xué fù wǔ néng หรือ สำนวน 十全十美 shí quán shí mèi ซึ่งหมายถึงครอบถัวบูรณ์ เป็นต้น

เลข ๖ “六” liù เลข ๘ “八” bā และเลขเก้า “九” jiǔ ก็เป็นตัวเลขที่ คนจีนนิยมชุมชอบ เนื่องจากเลข ๖ “六” liù มีเสียงพ้องกับคำว่า “溜” liū ซึ่งหมายถึง “順溜” shùnliū ราบรื่น เช่น มีสำนวนว่า 六六大顺 liù liù dà shùn หกสองตัวนำพาความราบรื่น ทุกอย่างราบรื่น เลข ๘ “八” bā พ้องเสียงกับคำว่า “发” fā หมายถึง การพัฒนาให้ดีขึ้น เช่นมีคำว่า “发财” fācái ซึ่งหมายถึง “ร่ำรวย” ส่วน เลข ๙ “九” jiǔ พ้องเสียงกับคำว่า “久” jiǔ ซึ่งหมายถึง “ยั่งยืน” เป็นต้น

ส่วนเลข ๓ “三” sān จะพ้องเสียงกับคำว่า “散” sǎn ซึ่งหมายถึง “แตกแยก” ในขณะเดียวกัน เลข ๔ “四” sì ออกเสียงคล้ายกับคำว่า “死” sì ซึ่งมีความหมายว่า “ตาย” ดังนั้นเลข ๓ “三” sān และเลข ๔ “四” sì จึงไม่เป็นที่นิยมชุมชอบของชาวจีน ด้วยแนวคิดนามธรรมเหล่านี้ ทำให้ชาวจีนนำความเชื่อเกี่ยวกับตัวเลขไปใช้ในโภคภัณฑ์ เช่น ราตรี ฯ ในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่น พิธีเปิดกีฬาโอลิมปิกที่กรุงปักกิ่งนั้นได้กำหนดเวลาไว้ ๘.๐๘ นาฬิกา ของวันที่ ๘ เดือน ๘ (สิงหาคม) ปี ค.ศ. ๒๐๐๘ หรือ เลขที่บ้าน หมายเลขทะเบียนรถยนต์ หรือหมายเลขโทรศัพท์ที่มีเลข ๘ ก็จะเป็นที่นิยม ชุมชอบของชาวจีน ส่วนหมายเลขอาคาร ห้องพัก หรือทะเบียนรถยนต์ที่ลงท้ายด้วย หมายเลข ๔ “四” sì ก็จะไม่เป็นที่นิยมชุมชอบของชาวจีน จนกระทั่งตามแรง อาคารชุด หรือโรงพยาบาลในเมืองจีนบางแห่งจะไม่มีห้องพักที่เป็นหมายเลขสี่ หรือ หนึ่งสี่ หรือสี่ศูนย์สี่ เป็นต้น เพราะหมายเลขสี่ “四” sì พ้องเสียงกับคำว่า “死” sì ตาย หมายเลขหนึ่งสี่ “一四” yīsì sì พ้องเสียงกับคำว่า “要死” yào sì ต้องตาย ส่วนหมายเลขสี่ศูนย์สี่ “四零四” sì líng sì พ้องเสียงกับคำว่า “死你死” sì nǐ sì คุณตายกับตาย หรือแม้กระทั่งการให้ของขวัญในโอกาสต่างๆ ก็ห้ามให้สี่อย่าง เนื่องจาก “送四” sòng sì สงสี่ พ้องเสียงกับคำว่า “送死” sòng sì ซึ่งหมายถึง รันทดที่ตายเอง เอาชีวิตมาทิ้งเปล่า ๆ เป็นต้น

ความหมายแห่งทางด้านภาษาของตัวเลขจีน

การนำเนื้อของตัวเลขจีนในยุคแรก ๆ นั้น ตัวเลขเป็นเพียงเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนับ และแสดงจำนวนเท่านั้น แต่เนื่องจากอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรม ผสมผสานกับความรู้สึกนึกคิดของชาวจีนที่มีต่อตัวเลข จึงทำให้ตัวเลขในสายตาของคนจีนนักจากจะเป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนับและแสดงจำนวนแล้ว ยังใช้สื่อความหมายต่าง ๆ อีกมาก many ที่ไม่ได้สื่อถึงความหมายเดิมของตัวเลข แต่อาจจะเป็นความหมายแห่ง หรือความหมายเบรียบเทียบต่าง ๆ สำวนจีนที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวกับตัวเลขมีเป็นจำนวนมาก ล้วนเป็นการใช้ตัวเลขเพื่อสื่อความหมายแห่งทั้งสิ้น เช่น บรรยายคนที่ปากมาก ปากตลาดว่า 七嘴八舌 qī zuǐ bā shé เรียกบุคคลที่ตระหนี่เห็นyi ใจมากแม่ตั้งเดินเดียวกันyi ไม่ยอมให้ร่วงว่า 一毛不拔 yì máo bù bá บรรยายบุคคลที่มีความรู้แค่เพียงผิวเผิน มีความรู้แบบงุๆ ปลาๆ ว่า 一知半解 yì zhī bàn jiě และเรียกคนที่ลังเลใจ สองจิตสองใจว่า 三心二意 sān xīn èr yì เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีสำวนที่มีโครงสร้างหน่วยคำตัวเลข ๒ หน่วยคำ ขึ้นไปสร้างสำวนรวมกัน เช่น 独一无二 dú yì wú èr เป็นหนึ่งไม่เป็นสองรองใคร 五大三粗 wǔ dà sān cū หูร่าร่าสูงใหญ่ เทอะทะ 存十一于千百 cún shí yì yú qiān bǎi สูญเสีย หรือ หายไปเป็นจำนวนมาก คงเหลืออยู่น้อยนิด 不管三七二十一 bù guǎn sān qī èr shí yì ไม่ฟังอีร้าว่าอีรอม ไม่นึกถึงอะไรทั้งสิ้น ไม่คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น เป็นต้น

ในการใช้ตัวเลขจีนสื่อสารนั้น ตัวเลข “—” yī หนึ่ง เป็นตัวเลขที่ใช้สื่อความหมายต่าง ๆ ได้มากกว่าตัวเลขอื่น ๆ จากความหมายเดิมหรือความหมายพื้นฐานหมายถึง “หนึ่ง” ตัวเลขจำนวนเต็มที่มีค่าน้อยที่สุด ได้แปลงความหมายสื่อความหมายถึง “จำนวนน้อยสุด” เช่น 一次 yí cì หนึ่งครั้ง 一个 yí gè หนึ่งชิ้น หนึ่งอัน หรือใช้บอกลำดับที่ เช่น 一楼 yì lóu ชั้นหนึ่ง หรือใช้แสดงจำนวนสิ่งของ เช่น 一张桌子 yì zhāng zhuōzi โต๊ะหนึ่ง张 一天 yì tiān หนึ่งวัน 旺旺คำนามแสดงความหมายว่า “แต่ละ ทุก ๆ ” เช่น 一户种一棵树 yí hù zhòng yí kē shùn แต่ละครัวเรือนปลูกต้นไม้หนึ่งต้น หรือ 旺旺คำนามบางคำแสดงความหมายว่า “ตลอด ทั่ว” เช่น 一身泥 yì shēn ní ทั่วตัวเต็มไปด้วยโคลน บางครั้งใช้เป็นคำลักษณะนามของคำกริยาที่เกี่ยวกับอวัยวะร่างกาย ซึ่งแสดงความหมายถึง “ปริมาณน้อย” เช่น 吃一口尝尝 chī yì kǒu cháng cháng ลองชิมสักคำ เป็นต้น (史锡尧 1991)

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๔ (๒๕๕๗) ฉบับที่ ๑ ๙๙

Zeng Jin (曾劲 2008) กล่าวว่าในสำนวนสุภาษิตตัวเลข “一” yī หนึ่ง นอกจากจะสื่อความหมายถึงจำนวนโดยตรง เช่น 举一反三 jǔ yī fǎn sān สรุปจากเรื่องหนึ่งก็สามารถอนุมานไปถึงเรื่องอื่นๆ ได้ 天下第一 tiān xià dì yī เป็นหนึ่งในจักรวาล ไม่มีใครเทียบได้ ยังสื่อความหมายแฝงต่างๆ มากหมายที่ไม่ได้สื่อถึงจำนวน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

สื่อความหมาย	ตัวอย่างสำนวน
เพียงด้านเดียว	一面之词 yí miàn zhī cí คำพูดฝ่ายเดียว คำพูดข้างเดียว (ในภาษาศาสตร์วิชาของสองฝ่าย) 一相情愿 yì xiāng qíng yuàn ความมุ่งมัดประณานข้างตนฝ่ายเดียว รักษาข้างเดียว
เพียงครั้งเดียว	一面之交 yí miàn zhī jiāo การคบกันเพียงเห็นหน้าแค่ครั้งเดียว มิตรภาพแค่เห็นหน้ากันเพียงครั้งเดียว
จำนวนน้อย ปริมาณน้อย	一毛不拔 yì máo bù bá ตระหนักเห็นว่ามากแม้แต่ขน เส้นเดียวก็ไม่ยอมให้ร่วง
เหมือนกัน อย่างเดียวกัน	一心一德 yì xīn yì dé ความปรารถนาเดียวกัน ความศรัทธาเดียวกัน
มุ่งอยู่ที่เดียว มุ่งเฉพาะ มุ่งมั่น	一心一意 yì xīn yí yì ตั้งอกตั้งใจ
เต็ม ตลอด ทั่ว	一身是胆 yì shēn shì dǎn เต็มไปด้วยความของชาด 一力承担 yí lì chéng dān รับผิดชอบหน้าที่อย่างเต็มกำลัง

Shi Honggai (史红改 2008) ได้วิเคราะห์ลักษณะการสร้างคำ และความหมาย แห่งของตัวเลข “十” shí สิบ “百” bǎi ร้อย “千” qiān พัน และ “万” wàn หมื่น ชี้ให้เห็นว่า ตัวเลข “十” shí สิบ “百” bǎi ร้อย “千” qiān พัน และ “万” wàn หมื่น นอกจากจะเป็นอักษรแทนตัวเลขระบบดำเนินที่สิบแล้ว ยังมีความหมายแฝง อื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๕๐ อารีย์ รุ่นพระแสง

สี่ความหมาย	ตัวเลข	ตัวอักษรคำ
ความหมายพื้นฐาน	十	十进制 shíjìngzhì ระบบตัวแม่นท์ทวีสิบ
	百	百分 bǎifēn เปอร์เซ็นต์ 百分比 bǎifēnbǐ อัตราส่วน เปรียบเทียบระหว่าง
	千	千米 qiān mǐ กิโลเมตร (พันเมตร) 千分点 qiān fēndiǎn อัตราพันละ
	万	一万元 yí wàn yuán หนึ่งหมื่นหยวน 万分之一 wàn fēn zhī yí หนึ่งในหมื่น
ลำดับที่	十	十月 shí yuè เดือน ๑๐ (เดือนตุลาคม) 十日 shí rì วันที่ ๑๐
	百	百日 bǎirì (ครบ) หนึ่งร้อยวัน 百年 bǎiniáin (ครบ) หนึ่งร้อยปี
ตัวแม่นท์ทวีสิบ	十	二十 èrshí ยี่สิบ 四十 sìshí สี่สิบ
	百	五百 wǔbǎi ห้าร้อย 八百 bābǎi แปดร้อย
	千	两千 liǎngqiān สองพัน 八千 bāqiān แปดพัน
	万	百万 bǎiwàn หนึ่งล้าน
มาก มากหมาย จำนวนมาก	十	十样锦 shí yàng jǐn ผ้าดิ้นหลากหลายชนิด
	百	百忙 bǎimáng ยุ่งๆ มาก งานรัดตัวมากหมาย 百年 bǎi nián หลายปี เวลานาน ชั่วชีวิต ตลอดชีวิต
	千	千夫 qiānfū ผู้คนจำนวนมากหลายหลากราย 万千 wànqiān มากหมาย หลากหลายรูปแบบ
	万	万代 wàndài หลากรุคหลากรสี 万端 wànduān มากหมาย ร้อยแปดพันเก้า
ระดับสูงสุด เต็มที่ อาย่างยิ่ง	十	十足 shízú เต็ม ร้อยเปอร์เซ็นต์ อาย่างยิ่ง เต็มที่ 十分 shífēn อาย่างยิ่ง เหลือเกิน เป็นอย่างมาก

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๔ (๒๕๕๕) ฉบับที่ ๑ ๙๑

สื่อความหมาย	ตัวเลข	ตัวอย่างคำ
	万	万全 wànquán ปลดภัยเป็นอย่างยิ่ง รอบคอบเป็นอย่างยิ่ง 万难 wànnán ยากอย่างยิ่ง
ชื่อเรียกรวมของสิ่งของหรือเรื่องราวต่างๆ	百	百货 bǎihuò ศินค้านานาชนิด สรรพสินค้า 百姓 bǎixìng ประชาชน 百家姓 bǎijiāxìng แซ่ต่างๆ
แสดงถึงการกำชับ	千	千万 qiānwàn จัดต้อง
ทั้งหมด ทุกสิ่งทุกอย่าง	万	万物 wànwù สรรพสิ่งต่างๆ 万国 wànguó บรรดา ประเทศต่างๆ ทั่วโลก

นอกจากนี้ การใช้ตัวเลขเป็นหน่วยคำประกอบโครงสร้างในสำนวนสุภาษิตยังมีลักษณะเด่นของโครงสร้าง คือ ตัวเลขมักจะสร้างสำนวนร่วมกัน กล้ายเป็นโครงสร้างต้ายตัว ที่แสดงความหมายอุปมาเปรียบเทียบต่างๆ สรุปได้ดังนี้

โครงสร้าง	ความหมาย	สำนวน
五…六… wǔ…liù… ห้า…หก…	มาก มากmany	五颜六色 wǔ yán liù sè เต็มไปด้วยสีสัน 五亲六眷 wǔ qīn liù juàn ญาติพี่น้องต่างๆ
五…八… wǔ…bā… ห้า…แปด…	มาก มากmany	五花八门 wǔ huā bā mén มากมายหลากราก เปลี่ยนแปลงไปร้อยแปดพันเก้า 五行八作 wǔ háng bā zuò อาชีพต่างๆ
五…十… wǔ…shí… ห้า…สิบ… หรือ 十…五… shí…wǔ… สิบ…ห้า…	มาก มากmany	五光十色 wǔ guāng shí sè มากมายหลากราก ดูลางดำเนินไปหมด ละลานดำเนินไปหมด 十光五色 shí guāng wǔ sè เต็มไปด้วยวิวทิวทัศน์ที่สวยงาม พรางพราย 十变五化 shí biàn wǔ huà เปลี่ยน แปลงมากมาย

๙๒ ອາວິ່ຍໍ ອຸ່ນພະແສງ

ໂຄຮສ້າງ	ຄວາມໝາຍ	ສໍານວນ
七…八… qī…bā… ເຈືດ…ແປດ…	ນາກ ມາກມາຍ	七孔八洞 qī kǒng bā dòng ພລຸມ ໂພຣງ ເປັນ ຈຳນວນມາກ ບຣຍາຍໜ້າຊູດມາກ 七老八十 qī lǎo bā shí ອາຍ່ມາກ 七满八平 qī mǎn bā píng ເຕີມມາກາ
八…九… bā…jiǔ… ແປດ…ເກ້າ… ຫົວ 九…八… jiǔ…bā… ເກ້າ…ແປດ…	ນາກ ມາກມາຍ	八花九裂 bā huā jiǔ liè ດອກໄຟ້ບານແປດທີ່ ແຕກແຍກເກ້າທີ່ ບຣຍາຍແຕກ ແຍກເປັນຮອຍເປັນຈົ່ງ ໄປໝາດ 九行八业 jiǔ háng bā yè ເກ້າອົບພົມ ແປດຮູກົກ ໄມາຍຄົງ ອາສືພຕ່າງໆ 九江八河 jiǔ jiāng bā hé ເກ້າລຳຄລອງ ແປດແມ່ນ້ຳ ໄມາຍຄົງ ແມ່ນ້ຳຖຸກສາຍ ແມ່ນ້ຳລຳຄລອງມາກມາຍ
九…十… jiǔ…shí… ເກ້າ…ສີບ… ຫົວ 十…九… shí…jiǔ… ສີບ…ເກ້າ…	ນາກ ມາກມາຍ	九变十化 jiǔ biàn shí huà ເປົ່າຍືນແປລອຍ່າງ ໄຟ້ມີທີ່ສິນສຸດ 九故十亲 jiǔ gù shí qīn ຫຼາດີ ພື້ນອົງແລະມິຕຣສຫາຍມາກມາຍ 十亲九故 shí qīn jiǔ gù ຫຼາດີມິຕຣມາກມາຍ 十亲九眷 shí qīn jiǔ juàn ຫຼາດີໂກໂທິກາມມາກມາຍ
一…九… yī…jiǔ… ໜຶ່ງ…ເກ້າ… ຫົວ 九…一… jiǔ…yī… ເກ້າ…ໜຶ່ງ…	ແສດງຄວາມໝາຍເປົ່າຍືນ ເຫື່ຍບະວ່າງຈຳນວນນ້ຳຍ ກັບຈຳນວນມາກ ໂດຍ “—” ຍື່ອ ຈະສື່ອຄວາມໝາຍ “ຈຳນວນນ້ອຍ” “九” jiǔ ສື່ອຄວາມໝາຍ “ຈຳນວນ ມາກ”	一子出家, 九祖升天 yì zǐ chū jiā, jiǔ zǐ shēng tiān ລູກໜີ່ຄນອອກບວຂບໍ່ເພື່ອຕະບະ ວິຫຼາຍານຂອງບຣານຸ່າເກ້າຊຸ່ນກີ້ພລອຍ້ຂຶ້ນສວຣົກ ໄປດ້າຍ ເປົ່າຍືນເຫື່ຍຄົງຄນໜີ່ເຮືອງອໍານາຈ ຄນອື່ນໆ ກີ້ພລອຍອາດຍົມໄປດ້າຍ 一日九迁 yí rì jiǔ qiān ບົນໜີ່ວັນເລືອນດຳແນ່ງເກ້າຄັ້ງ ອຸປະມາວ່າໄດ້ ເລືອນດຳແນ່ງອ່າງຮວດເຮົວ 九牛一毛 jiǔ niú yì máo ຂົນເພີ່ມເສັ້ນເຕີຍວາຈາກວ້າເກ້າຕົວ ອຸປະມາວ່າ ຂົນໜີ່ແໜ້ງໄໝວ່າງ ນິດເຕີຍວາ 九仞一簣 jiǔ rèn yí kuì

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๔ (๒๕๕๗) ฉบับที่ ๑ ๙๗

โครงสร้าง	ความหมาย	สำนวน
		พูนเนินดินให้สูงเก้าเริ่น หรือประมาณแปดสิบฟุต แต่ขาดดินไปเพียงช่องเดียวเท่านั้น ก็จะสำเร็จอยู่แล้ว อุปมา่าว่างงานใหญ่ได้ล้มเหลวลงในขั้นสุดท้ายเพียง แต่ขาดกำลังคนหรือกำลังวัสดุเพียงนิดเดียวเท่านั้น เท่ากับสำนวนไทยว่า “เรือล่มเมื่อจอด”
一…十… yī…shí… หนึ่ง…สิบ…	แสดงความหมายเปรียบ เทียบระหว่างจำนวนน้อย กับจำนวนมาก โดย “—” yī จะสื่อความหมาย “จำนวนน้อย” “+” shí สื่อความหมาย “จำนวน มาก”	得一望十 dé yí wàng shí “ได้หนึ่งคิดจะเอาสิบ หมายถึงโลกอย่างไม่รู้จักพอ 指一说十 zhǐ yī shuō shí ชื่อนี้แต่กลับพูดเป็นสิบ หมายถึงคุยกัน โดยอวดเกินความจริง
一…百… yī…bǎi… หนึ่ง…ร้อย… หรือ 百…一… bǎi…yī… ร้อย…หนึ่ง… หนึ่ง…	แสดงความหมายเปรียบ เทียบระหว่างจำนวนน้อย กับจำนวนมาก โดย “—” yī จะสื่อความหมาย “จำนวนน้อย” “百” bǎi สื่อความหมาย “จำนวน มาก”	杀一儆百 shā yì jǐng bǎi ฆ่าหนึ่งคนเพื่อตักเตือนร้อยคน 一呼百应 yì hū bǎi yìng หนึ่งคน เรียกหน้า ร้อยคนเข้ารับ ชี้ความหมายถึงบุคคลที่มี อำนาจมีสูงได้รับการสนับสนุนจากผู้คนมากมาย 不一遇 bǎi bù yí yù หนึ่งร้อยครั้ง พบรอเพียง หนึ่งครั้ง หายาก ได้มากยาก 百世一人 bǎi shì yì rén หลายร้อยชั่วคนถึงจะพบหนึ่งคน หมายถึง บุคคลผู้มีความสามารถที่หาได้ยาก
一…千… yī…qiān… หนึ่ง…พัน… หรือ 千…一… qiān…yī… พัน…หนึ่ง… หนึ่ง…	แสดงความหมายเปรียบ เทียบระหว่างจำนวนน้อย กับจำนวนมาก โดย “—” yī จะสื่อความหมาย “จำนวนน้อย” “千” qiān สื่อความหมาย “จำนวน มาก”	一诺千金 yí nuò qiān jīn รับปากหนึ่งครั้งมีค่า เท่าของคำพันคำลีบ บรรยายพูดจาเชื่อถือได้มาก 一毫千里 yí háo qiān lì ชนหนึ่งเส้นอยู่ไกลพันริ้ว เปรียบเทียบสิ่งของที่เล็กมาก 千虑一失 qiān lǜ yì shi คิดพิจารณาพันครั้งก็ยังพลาด สืบเนื่องรู้ผลลัพธ์ นักประชญ์ยังรู้ผลลัพธ์ 千闻不如一见 qiān wén bù rú yí jiàn ได้ยินพันครั้งไม่เท่ากับเห็นด้วยตาครั้งเดียว 似บปากกว่าไม่เท่าตาเห็น

๙๔ อารีย์ รุ่นพระแสง

โครงสร้าง	ความหมาย	สำนวน
一…万… yī…wàn… หนึ่ง…หมื่น…	แสดงความหมายเบรี่ยบ เทียบระหว่างจำนวนน้อย กับจำนวนมาก โดย “—” yī จะสื่อความหมาย “จำนวนน้อย” “万” wàn สื่อความหมาย “จำนวน มาก”	一人传虚, 万人传实 yì rén chuán xū, wàn rén chuán shí หนึ่งคนบอกเล่าผู้คนต่างไม่เชื่อว่าเป็น เรื่องจริง หมื่นคน (หลายคน) บอกเล่าผู้คนต่างกลับ เชื่อว่าเป็นเรื่องจริง 一日万里 yí rì wàn lì หนึ่งวันหมื่นลี้ บรรยายรวดเร็วมาก
二…三… èr…sān… สอง…สาม…	ครั้งแล้วครั้งเล่า ซ้ำกัน หลายครั้ง	二次三番 èr cì sān fān ครั้งแล้วครั้งเล่า 接二连三 jiē èr lián sān ซ้ำแล้วซ้ำอีก อย่าง ต่อเนื่อง
三…四… sān…sì… สาม…สี่…	ครั้งแล้วครั้งเล่า ซ้ำกัน หลายครั้ง	再三再四 zài sān zài sì ครั้งแล้วครั้งเล่า 三番四覆 sān fān sì fù ครั้งแล้วครั้งเล่า 连三接四 lián sān jiē sì ซ้ำแล้วซ้ำอีก อย่าง ต่อเนื่อง
三…五… sān…wǔ… สาม…ห้า…	ครั้งแล้วครั้งเล่า ซ้ำกัน หลายครั้ง	三回五次 sān huí wǔ cì ครั้งแล้วครั้งเล่า 三智五猜 sān zhì wǔ cāi พยา想像คิดคาดคะเน ครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างสุดความสามารถ 推三五阻 tuī sān wǔ บอกปัดครั้งแล้วครั้งเล่า ออกตัว ครั้งแล้วครั้งเล่า
三…六… sān…liù… สาม…หก…	ครั้งแล้วครั้งเล่า ซ้ำกัน หลายครั้ง	三推六问 sān tuī liù wèn สอบถาม ได้ส่วน สืบสาวราวดีเรื่องครั้งแล้วครั้งเล่า
三…四… sān…sì… สาม…สี่…	แสดงความหมายโดยกว้าง หรือเป็นการเรียกชื่อร่วม เกี่ยวกับคน หรือสิ่งของ	三男四女 sān nán sì ภัย คำเรียกรวมผู้หญิงสัญชาตย เต็มไปหมด 三朋四友 sān péng sì yǒu คำเรียก รวมเพื่อนสนหายทุกๆ ประเภท

วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีที่ ๓๔ (๒๕๖๓) ฉบับที่ ๑ ๙๕

โครงสร้าง	ความหมาย	สำนวน
三…五… sān……wǔ สาม…ห้า…	แสดงความหมายโดยก้าว หรือเป็นการเรียกชื่อร่วม เกี่ยวกับคน หรือสิ่งของ	三山五岳 sān shān wǔ yuè คำเรียกชื่อร่วมภูเขา มากมาด 三台五马 sān tái wǔ mǎ คำเรียกชื่อร่วมพากชุนนางชั้นผู้ใหญ่
三…六… sān…liù… สาม…หก…	แสดงความหมายโดยก้าว หรือเป็นการเรียกชื่อร่วม เกี่ยวกับคน หรือสิ่งของ	三亲六故 sān qīn liù gù บรรดาญาติมิตรและ สายเก่า 三茶六饭 sān chá liù fàn คำเรียก รวมหมายถึงน้ำชา และอาหารต่างๆ
七…八… qī…bā… เจ็ด…แปด…	แสดงความหมายโดยก้าว หรือเป็นการเรียกชื่อร่วม เกี่ยวกับคน หรือสิ่งของ	七病八痛 qī bìng bā tòng โรคภัยไข้เจ็บต่างๆ 七窝八代 qī wō bā dài บรรดาเครือญาติทั้งหมด
三…四… sān…sì… สาม…สี่…	ยุ่งเหยิง เรียบร้อย ระเกะ ระกะ ไม่เป็นระเบียบ สงบ平常	颠三倒四 diān sān dǎo sì ยุ่งเหยิง 橫三豎四 héng sān shù sì ล้มระเกะระกะ ตั้งระเกะระกะ 差三错四 chà sān cuò sì ผิดพลาดสงบ平常 ไปหมด
四…八… sì…bā… สี่…แปด…	ทั้งสี่ด้าน ทุกหนทุกแห่ง ¹ ทั่วทุกสารทิศ ทั่วทุกหัว ระแหง	四面八方 sì miàn bā fāng ทุกทิศทุกทาง รอบ ด้าน ทั่วทุกสารทิศ 四通八达 sì tōng bā dá ผ่านไปสะดวกทั่วทุกสารทิศ 四至八道 sì zhì bā dào ถนนทางที่เรื่อมไปสู่ทั่วสารทิศ
四…五… sì…wǔ… สี่…ห้า…	กระฉัดกระจาย แตกแยก	四分五裂 sì fēn wǔ liè แตกกระจายไปทั่ว ไม่เป็นเอกภาพ 四分五落 sì fēn wǔ luò กระฉัด กระจาย แตกแยก 四分五剖 sì fēn wǔ pōu กระฉัดกระจาย ไม่เป็นหนึ่งเดียวแก้น
七…八… qī…bā… เจ็ด…แปด…	มากจนเกิดความสับสน ยุ่งเหยิง ไม่เป็นระเบียบ	乱七八糟 luàn qī bā zāo ยุ่งเหยิง ปะปนอยู่ รกฐาน 七长八短 qī cháng bā duǎn สูงบ้าง ต่ำบ้าง ยาวบ้าง สั้นบ้าง ไม่เป็นระเบียบ พุดๆไปเรื่อย สงบ平常 七事八事 qī shì bā shì เรื่องราว มากหมายและสับสนยุ่งเหยิง

๕๖ อารีซ์ รุ่นพระแสง

โครงสร้าง	ความหมาย	สำนวน
十…万… shí…wàn… สิบ…หมื่น…	แสดงระดับสูงสุด	十万火急 shí wàn huǒ jí รีบด่วนมาก เร่งด่วน มาก 十万火速 shí wàn huǒ sù ภายในได้สถาน การณ์เร่งด่วนลงมือกระทำอย่างเร่งด่วน
百…千… bǎi…qiān… ร้อย...พัน... หรือ 千…百… qiān…bǎi… พัน...ร้อย...	มาก มากมาย จำนวนมาก	百谋千计 bǎi móu qiān jì คิดวางแผน คิดหา วิธีการทุกวิถีทาง 百品千条 bǎi pǐn qiān tiáo หลากหลายชนิด หลากหลายรายการ 千百为群 qiān bǎi wéi qún รวมตัวกันเป็นร้อยเป็นพัน 千磨百折 qiān mó bǎi zhé ผ่านความทุกข์ ทรมาน ผ่านความยากลำบากมามาย 千灾百难 qiān zāi bǎi nàn กัยพิบัตมามาย
千…万… qiān…wàn… พัน...หมื่น... หรือ 万…千… wàn…qiān… หมื่น...พัน...	มาก มากมาย จำนวนมาก	千变万化 qiān biàn wàn huà เปลี่ยนแปลงไป ร้อยแปดพันเก้า 千仇万恨 qiān chóu wàn hèn พยายาม พยายามตัดแต่งออกอย่างมาก 千欢万喜 qiān huān wàn xǐ ดีอกดีใจเป็นอย่างยิ่ง 千门万户 qiān mén wàn hù / 万户千门 wàn hù qiān mén ผู้คนมากมาย หลายบ้านหลายครัวเรือน 千山万水 / 万水千山 แม่น้ำเป็นหมื่นๆ สาย ภูเขา เป็นพันๆ ลูก เปรียบเทียบหมายถึงเต็มไปด้วย อันตราย

บทสรุป

การดำเนินของตัวเลขจีนมีทั้งมาจากการสร้างตัวอักษรเพื่อสื่อถึงตัวเลขโดยตรง และมาจากการวิัฒนาการทางด้านความหมายของตัวอักษรจีนตัวอื่น ตัวเลขจีนนอกจากใช้เพื่อแสดงจำนวนแล้ว ยังใช้สื่อความหมายแห่งต่างๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับจำนวน ซึ่งความหมายเหล่านี้จะແປไปด้วยวัฒนธรรมชนชาติ หรือความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อจักรวาล หลักปรัชญา ศาสนา ความคิด จินตนาการของชาวจีน ในกรณีใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร คำและสำนวนที่เกี่ยวกับตัวเลขจีนสามารถใช้สื่อความหมายต่างๆ ได้มากมาย ซึ่งข่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ບຣຣພານຸກຮມ

- 曹成龙《汉语数词“一”的历史流变及文化解读》《继续教育研究》2007 第 2 期。
- 曹先擢、苏培成（2000）《汉字形义分析字典》，北京：北京大学出版社。
- 常敬宇（1995）《汉语词汇与文化》，北京：北京大学出版社。
- 戴钦祥（2001）《中华成语辞海》，北京：人民日报出版社。
- 谷衍奎（2003）《汉字源流字典》，北京：华夏出版社。
- 胡双宝《说“三”到“四”汉语数字文化研究的开掘》《语文研究》2002 年第 2 期。
- 李乐毅（2006）《汉字演变五百例》，北京：北京语言大学出版社。
- 李乐毅（2007）《汉字演变五百例续编》，北京：北京语言大学出版社。
- 刘晓雪《汉语数字的文化翻译策略：异化与归化》《上饶师范学院学报》2005 年第 4 期。
- 漆 红《汉语数字词语比喻的文化透视——智慧与德行篇》《西南农业大学学报》2003 年第 3 期。
- 史红改《数词“十、百、千、万、亿”的组合能力比较》《北京广播电视台大学学报》2008 第 2 期。
- 史锡尧（1991）《说“一”》《语文月刊》第 11 期。
- 谢洪欣《浅论数词的运用与文化协调》《社会科学》2008 年第 1 期。
- 曾 劲《数词“一”在成语中的意义用法分析》《语文学刊》2008 第 7 期。
- 赵红芳《数词中的文化蕴含》《文史研究》2007 年 12 月下旬。
- 中国社会科学院语言研究所词典编辑室编（2006）《现代汉语词典》（修订本），北京：商务印书馆。

